

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/3/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6425010130
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Hunák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6425010130.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Jána Bednára na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. januára 2026, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/24/2025 zo dňa 26. 11. 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/24/2025 zo dňa 26. 11. 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

bod 1)

v úmysle získať finančný prospech podvodným konaním v čase odo dňa 26. 06. 2023 do dňa 04. 07. 2023 vo Vyhniach, okres C. D. E., sa ubytoval v zariadení Penzión Kolkáreň na adrese Vyhne 1089, pričom uviedol, že ubytovacie a stravovacie služby budú fakturované na zamestnávateľa spol. LLentab spol. s r. o. Bratislava, pričom následne na e-mailovú adresu F. prostredníctvom e-mailovej adresy G. prišli viaceré potvrdzujúce maily so žiadosťou o fakturovanie služieb spojených s ubytovaním a stravovaním na túto spoločnosť, kde po opustení penziónu dňa 04. 07. 2023 však faktúry neboli ani po výzvach zaslaných na predmetnú e-mailovú adresu uhradené, preto bola spol. LLentab spol. s r. o. Bratislava kontaktovaná telefonicky a bolo zistené, že spoločnosť neeviduje takýchto zamestnancov, čím týmto svojim konaním spôsobil spol. Penzión Kolkáreň, s. r. o., Priemyselná 12, Žiar nad Hronom, IČO: 36627372, škodu vo výške 681,50 €,

bod 2)

v úmysle získať finančný prospech podvodným konaním v čase odo dňa 05. 09. 2023 do dňa 06. 09. 2023 v Kremnici, okres Žiar nad Hronom, sa ubytoval v zariadení H. I. na adrese D. J. XX/X, pričom za ubytovacie služby mal zaplatiť ráno dňa 06. 09. 2023, kde penzión opustil s prísľubom, že ide vybrať peniaze, avšak tak neurobil, za služby nezaplatil a na následné telefonické kontaktovanie zo strany prevádzkarky zariadenia už nereagoval, čím týmto svojim konaním spôsobil spol. Penzión Barbakan, s. r. o., Nám. SNP č. 37/3, Kremnica, IČO: 52246329, škodu vo výške 75,- €, čím týmto svojim konaním spôsobil celkovú škodu vo výške 756,50 €.

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Žiar nad Hronom podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 42 od. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. samosudca obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica

sp. zn. 4T/7/2024 zo dňa 29. 05. 2024, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/66/2024 zo dňa 30. 09. 2024, ktorým bol obžalovanému za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. samosudca obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Penzión Kolkáreň, s. r. o., Priemyselná 12, Žiar nad Hronom, IČO: 36627372, spôsobenú škodu vo výške 681,50 € a poškodenej spoločnosti Penzión Barbakan, s. r. o., Nám. SNP č. 37/3, Kremnica, IČO: 52246329, spôsobenú škodu vo výške 75 €.

Po vyhlásení rozsudku si obžalovaný spolu so svojím obhajcom ponechali lehotu na podanie odvolania. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 08. 12. 2025 (podaným na poštovú prepravu dňa 05. 12. 2025) podal obžalovaný odvolanie, v ktorom uviedol, že toto podáva voči výške trestu a odôvodnenie napíše po doručení rozsudku prostredníctvom svojho obhajcu.

Následne toto odvolanie obžalovaný doplnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 10. 12. 2025, v ktorom uviedol, že sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu je potrebné a postačujúce obžalovanému uložiť trest vo výmere 4 mesiace, ktorú dobu už obžalovaný strávil vo väzbe. Uviedol, že už samotný pobyt vo väzbe mal na obžalovaného výchovný účinok a nie je potrebné, aby sa obžalovaný vracal do výkonu trestu na akúkoľvek dobu. Poukázal na skutočnosť, že obžalovaný sa ku spáchaniu skutku priznal, svoj čin úprimne oľutoval, ospravedlnil sa poškodeným a zaviazal sa im nahradiť škodu. Uviedol, že navýšenie trestu o zanedbateľnú dobu 3 mesiace nesplní účel trestu a obžalovanému zbytočne skomplikuje rodinnú situáciu. Preto navrhol, aby odvolací súd po prehodnotení všetkých dôkazov uložil obžalovanému trest vo výmere 4 mesiace.

Dňa 29. 01. 2026 sa na krajskom súde konalo verejné zasadnutie. Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že trvajú na podanom odvolaní a žiadajú, aby súd rozhodol podľa jeho písomného znenia.

Naproti tomu prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že rozsudok považuje za zákonný a správny, uložený trest za zákonný a primeraný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa v prvom rade chce skutočne ospravedlniť za skutok, ktorý spáchal, škodu nahradiť, a chcel by, aby krajský súd rozhodol v súlade s návrhom jeho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na základe podaného odvolania zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného A. B., ktorý bol uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne obžalovaný na položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. odpovedal kladne „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie vykonal len v súvislosti s výrokom o treste a náhrade škody. Obžalovaným podané odvolanie smerovalo len proti výroku o treste a de facto len proti výmere trestu odňatia slobody.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady Trestného zákona upravujúce ukládanie sankcií a trestov, na ktoré je povinný prihliadnuť a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu, či na jeho úsilie o dosiahnutie

urovnania s poškodenými, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu a v neposlednom rade aj na právom chránené záujmy poškodených.

Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rovnako okresný súd dostatočne odôvodnil aj uloženie povinnosti týkajúcej sa náhrady škody. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje, nakoľko opakovať správne a logické dôvody, by bolo na tomto mieste nadbytočné.

Krajský súd dodáva, že aj z vykonaného dokazovania, ako aj z argumentácie uvedenej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je zjavné, prečo okresný súd obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 7 mesiacov. Obžalovanému bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/7/2024 zo dňa 29. 05. 2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/66/2024 zo dňa 30. 09. 2024 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Nakoľko obžalovaný posudzované skutky spáchal skôr, ako bol vyhlásený vyššie uvedený rozsudok, súd v predmetnej veci ukladal súhrnný trest a to tým spôsobom, že pôvodný trest vo výmere 4 mesiace zrušil a obžalovanému (za predchádzajúce, ako aj novoposudzované skutky) uložil súhrnný trest v celkovej výmere 7 mesiacov. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 11 krát súdne trestaný a to prevažne za obdobnú trestnú činnosť (vo viacerých prípadoch sa jednalo o špeciálnu recidívu). Z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol 10 krát priestupkovo postihnutý, pričom opäť sa vo väčšine prípadov jednalo o skutkovo veľmi podobné činy. Okresný súd u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Obžalovaný sa ku skutku priznal, oľutoval svoje konanie a deklaruje záujem spôsobenú škodu poškodeným nahradiť.

S ohľadom na uvedené je aj podľa názoru krajského súdu uložený súhrnný nepodmienečný trest vo výmere 7 mesiacov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zákonný a spravodlivý, splňujúci atribúty generálnej a individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečujúci ochranu spoločnosti, ako aj nápravu obžalovaného a zohľadňujúci jednotlivé osobitosti prípadu, ako je osoba obžalovaného, ale na druhej strane aj jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, či jeho záujem spôsobenú škodu nahradiť a tento trest tak v celom rozsahu naplňa základné zásady ukladania sankcií a trestov podľa § 33a a § 34 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd konštatuje, že zároveň nezistil žiadne zásadné porušenie ustanovení o ukladaní trestu.

K návrhom obžalovaného a obhajoby krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku a uzatvára, že v prípade obžalovaného by účel trestu s ohľadom na zásady Trestného zákona upravujúce ukládanie sankcií a trestov nepodmienečný trest vo výmere 4 mesiacov nenaplnil.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19. 12. 1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok zo dňa 15. 02. 2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok zo dňa 27. 09. 2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33). Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z predmetných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie obžalovaného mladistvého A. B., považujúc ho za nedôvodné, zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.